



■ **Αντιχριστιανικό, Ναζιστικό, Παγανιστικό, Σατανικό Κίνημα**

Τέσσερις πλάνες κι ένα βιβλίο* **«Η Μαύρη Βίβλος τής Χρυσής Αύγης»**

Τὸν Ὀκτώβριο τοῦ 2012 κυκλοφόρησε ἀπὸ τὶς ἐκδόσεις «Πόλις» τὸ βιβλίο τοῦ Δημήτρη Ψαρρᾶ «*Η Μαύρη Βίβλος τής Χρυσής Αύγης*».

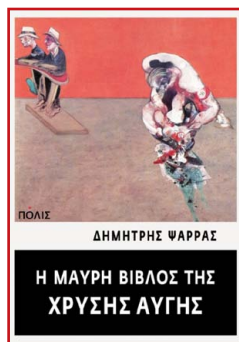
Τὸ βιβλίο αὐτὸ ἦρθε στὸ προσκίνηιο πέντε μόλις μῆνες μετὰ τὴν εἴσοδο τῆς «Χρυσῆς Αὐγῆς» στὸ ἐλληνικὸ Κοινοβούλιο καὶ ἐν μέσῳ μιᾶς θύελλας ὑπερέκθεσῆς τῆς στὰ ΜΜΕ.

Σήμερα πιά ἔχει μεσολαβήσει τὸ ἀναγκαῖο χρονικὸ διάστημα γιὰ τὴν (λεγόμενη «πρώτη») ἀνάγνωση τοῦ βιβλίου τοῦ Δημήτρη Ψαρρᾶ, καὶ γιὰ τὴν καλύτερη γνωριμία μας μὲ τὸν ἐν λόγῳ πολιτικὸ σχηματισμό.

Ἡ συμβολὴ τοῦ «*Η Μαύρη Βίβλος τής Χρυσής Αύγης*» εἶναι καταλυτικὴ στὸ νὰ διαλυθοῦν αὐταπάτες, παρανοήσεις καὶ συγχύσεις ποὺ ἀπαντοῦν στὸν χριστιανικὸ χῶρο, γύρω ἀπὸ τὸ νεοεισαχθὲν στὸ ἐλληνικὸ Κοινοβούλιο κόμμα.

Σ' αὐτό μας τὸ σημείωμα (ὑπὸ τύπον βιβλιοπαρουσίασης), ἀφοῦ σημειώσουμε τὶς τέσσερις βασικὲς κατὰ τὴν γνώμη μας πλάνες, ποὺ κυριάρχησαν σ' ὅλο αὐτὸ τὸ διάστημα, ἀπὸ τὸν Ἰούνιο τοῦ 2012 μέχρι σήμερα, γύρω ἀπὸ τὴ «Χρυσὴ Αὐγὴ», θὰ ἐπιχειρήσουμε νὰ παρουσιάσουμε τὶς καίριες ἀπαντήσεις ποὺ δίνει τὸ βιβλίο τοῦ Δ.Ψ., βοηθώντας μας νὰ διαλύσουμε αὐτὲς ἀκριβῶς τὶς πλάνες.

[Ἐντὸς ἀγκυλῶν θὰ παραθέτουμε τὴν ἀκριβῆ σελίδα ἀναφορᾶς μας στὸ βιβλίο, ὅπου ὑπάρχουν καὶ οἱ ἀναγκαῖες τεκμηριώσεις].



* * *

ΠΛΑΝΗ ΠΡΩΤΗ: «*Η ταμπέλα “ναζιστές” έχει δοθεί από τους αντιπάλους της Χ.Α. και δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα. Οί χρυσαυγίτες είναι απλώς Έλληνες πατριώτες.*»



Πρόκειται για μιὰ πλάνη με εὐρεία διείσδυση. Ὅμως ἡ «Χρυσὴ Αὐγὴ» γεννήθηκε ἀπερίφραστα καὶ κατηγορηματικὰ ὡς ἓνα Ἐθνικοσοσιαλιστικὸ Κίνημα. Τὸ ἐπίσημο (ὀμώνυμο) ἔντυπο ὄργανό της αὐτοσυστήθηκε τὸ 1980-81 ὡς «Ἐθνικοσοσιαλιστικὴ περιοδικὴ ἔκδοση» καὶ οἱ προσωπικότητες τοῦ Ναζισμοῦ προβάλλονταν συχνά-πυκνά στὰ τεύχη του ὡς ἥρωες [σ. 36].

• «**Μέσα στὸ θαῦμα τῆς Γερμανικῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1933 εἶδαμε τὴ Δύναμη ποὺ θὰ λυτρώσει τὴν ἀνθρωπότητα ἀπὸ τὴν ἑβραϊκὴ σαπίλα...**», γράφουν στὸ ἔντυπό τους [σσ. 38-39].

Ὁ Χρήστος Η. Παππᾶς, σημερινὸς βουλευτὴς τῆς «Χ.Α.», στὴν ἐπέτειο τῶν 38 ἐτῶν ἀπὸ τὴν πτώση τοῦ Ναζισμοῦ (1983), δὲν θὰ διστάσει νὰ δημοσιεύσει στὸ ἔντυπο τοῦ κινήματος ἓνα κείμενο ποὺ κυριολεκτικὰ θεοποιεῖ τὸν Χίτλερ.

Ἄν τὸν ὑμνεῖ ὡς ἱστορικὴ φυσιογνωμία, τὸν χαιρετίζει ὡς ἐμπνευστὴ καὶ ἀρχηγό του. Συντάσσεται μαζί του [σ. 37].

Ταυτόχρονα, τὸ Κίνημα ἐκδίδει βιβλία, μὲ πρῶτο-πρῶτο μιὰ ὀμιλία τοῦ Χίτλερ, καὶ διοργανώνει «Σειρὰ Ἰδεολογικῆς Ἐπιμορφώσεως», μὲ θέματα ὅπως «Ὁ Ἀδόλφος Χίτλερ - Τὸ Σύμβολο τοῦ Αἰῶνος», «Ἀρχαία Σπάρτη καὶ Ἐθνικοσοσιαλισμὸς» κ.ἄ. [σσ. 40-41].

Ἡ ὀνομασία τοῦ Κινήματος «Χρυσὴ Αὐγὴ» προέρχεται κατὰ πᾶσα πιθανότητα ἀπὸ μιὰ ἱστορικὰ ἀνακριβῆ λεπτομέρεια τῆς φιλοναζιστικῆς μυθολογίας, ποὺ ἤθελε τὸν Χίτλερ μνημένο στὴν ἀποκρυφιστικὴ ὀργάνωση «Ερμητικὸ Τάγμα τῆς Χρυσῆς Αὐγῆς» [σσ. 274-281].

Ἀκόμα, τὸ νεοελληνικὸ ναζιστικὸ μὀρφωμα υἰοθετεῖ εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τὰ χρώματα τῆς ναζιστικῆς σημαίας (στὰ ὁποῖα ἐξάλλου ἐπέμενε ἰδιαίτερα καὶ ὁ ἴδιος ὁ Χίτλερ [σ. 315], καθὼς ἐπίσης καὶ τὰ ναζιστικὰ σύμβολα: σβάστικες, «ρούνους», κέλτικους σταυρούς.

Ἰδιαίτερο ση̄μα τῆς ὀργάνωσης, μέχρι πρότινος, θὰ εἶναι ἡ περίφημη «λυκοπαγίδα», ση̄μα κατατεθὲν τῆς «θρυλικῆς» (κατὰ τοὺς χρυσαυγίτες) 2ης Μεραρχίας τῶν SS [σ. 321], ἀλλὰ καὶ τῆς 4ης Polizei Division τῶν SS.

Καὶ αὐτῆς τῆς τελευταίας τὴν ταυτότητα φροντίζει ὁ Δημήτρης Ψαρρᾶς νὰ μᾶς ὑπενθυμίσει [σ. 322]: **εἶναι ἡ μεραρχία ποὺ κατέσφαξε τοὺς Ἑλλήνες στὴν Κλεισούρα καὶ τὸ Δίστομο, τὸ 1943!**

Τέλος, τὸ ἐπὶ δεκαετίες κεντρικὸ κομματικὸ σύνθημα: «Αἶμα, Τιμὴ, Χρυσὴ Αὐγὴ», δὲν εἶναι τίποτα ἄλλο ἀπὸ μετάφραση τοῦ «Blut und Ehre», τοῦ κεντρικοῦ συνθήματος τῆς Χιτλερικῆς Νεολαίας [σ. 331].

* * *

ΠΑΑΝΗ ΔΕΥΤΕΡΗ: «*Ἡ σχέση τῆς Χ.Α. μὲ τὴν ναζιστικὴ Γερμανία εἶναι ἀπλῶς μιὰ παλιὰ “τάση” τοῦ κινήματος καὶ δὲν μποροῦμε σήμερα νὰ συνεχίζουμε νὰ τὴν χρεώνουμε σὲ ἓνα κόμμα, ποῦ ἀπ’ ὅ,τι φαίνεται, ἔχει μετατοπιστεῖ ἰδεολογικά.*

Ἡ πλάνη αὐτὴ χρησιμεύει συχνότατα ὡς συνειδησιακὸ ἄλλοθι ἐκείνων πού, παρὰ τὶς δημοκρατικές (ἢ/καὶ χριστιανικές) πεποιθήσεις τους, ἀρέσκονται νὰ κρυφοφλερτάρουν ἐνοχικὰ μὲ τὴ «Χρυσὴ Αὐγὴ», διότι τοὺς γοητεύει ἢ ἐπίδειξη πυγμῆς καὶ ἡ ἀντιαριστερὴ ρητορικὴ τῆς.

Ἐντούτοις, τὸ βιβλίο τοῦ Δ.Ψ. δὲν ἀφήνει καὶ πολλὰ περιθώρια γιὰ τὶς σχετικὲς συγχύσεις.

Εἶδαμε παραπάνω ὅτι ἡ «Χ.Α.» αὐτοσυστήθηκε στὶς ἀρχὲς τῆς δεκαετίας τοῦ '80 ὡς ἐθνικοσοσιαλιστικὴ ὀργάνωση [σσ. 38-39]. Ἀργότερα, στὰ τέλη τῆς δεκαετίας τοῦ '80, κυκλοφόρησε τὸ πιὸ συγκροτημένο *ντοκουμέντο* γιὰ τὴν ἰδεολογία τῆς ὀργάνωσης καὶ φέρει τὸν τίτλο: «Διακήρυξη Ἰδεολογικῶν Ἀρχῶν».

Συνοπτικὴ ἔκθεση τῶν πεποιθήσεων τοῦ *μανιφέστου* αὐτοῦ μπορεῖ κανεὶς νὰ βρεῖ στὶς σελίδες 234-243 τοῦ βιβλίου τοῦ Δ.Ψ. **Ἐ**δῶ ἂς μᾶς ἐπιτραπεῖ νὰ ἀντιγράψουμε τὸν ἐπίλογο τῆς «Διακήρυξης»:

● **«Τελευταῖος, σύγχρονος, ἰσόθεος δημιουργός, καταυγάζει τὸ πολιτιστικὸ μας στερέωμα, ὁ ὑπέροχος ὑπερασπιστὴς τῶν ἀκατάλυτων ἀξιῶν τῆς φυλῆς μας, ὁ θεμελιωτὴς, ἐνσάρκωτης καὶ πρωτοπόρος ἥρωας τοῦ ἐθνικοσοσιαλισμοῦ καὶ τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ, ΑΔΟΛΦΟΣ ΧΙΤΛΕΡ».**

Οἱ τελευταῖες λέξεις τῆς «Διακήρυξης» εἶναι ἐπίσης μὲ κεφαλαῖα γράμματα: «ΖΗΤΩ Ο ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ!» [σ. 243].

Τὸ 1992, ὁ Νίκος Μιχαλολιάκος, «ἠγέτης» τῆς ὀργάνωσης ἀπὸ τὸ ξεκίνημά της μέχρι σήμερα, ἐκδίδει τὸ βιβλίο του: «*Γιὰ μιὰ Μεγάλῃ Ἑλλάδα σὲ μιὰ Ἐλεύθερῃ Εὐρώπῃ.*

Ἀπὸ τὴν πρώτη σελίδα ὁ Ἀρχηγὸς ξεκαθαρίζει ὅτι μιᾶ ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῶν ἡττημένων τοῦ Β' Παγκοσμίου Πολέμου, δηλαδὴ τῶν Ναζι [σ. 247].



Ἄλλοῦ ἀναφέρει τὰ ἐξῆς εὐγλωττα:

• «**Ο** Γερμανικὸς Ἐθνικοσοσιαλισμὸς καὶ ἡ Νέα Εὐρώπη τῶν Waffen SS ἦταν ἓνα μῆνυμα φωτεινὸ σὲ μιὰ σκοτεινὴ ἐποχὴ ποὺ πιστεύω πὼς ὁ ἑλληνισμὸς θὰ ἔπρεπε νὰ ἔχει δεχτεῖ» [σ. 250].

Τὸ βιβλίο τοῦ ἀρχηγοῦ μὲ αὐτὲς καὶ ἄλλες ἀνάλογες παραδοχὲς κυκλοφορεῖ ἀκόμα καὶ σήμερα. Διατίθεται ἀπὸ τὸ ἠλεκτρονικὸ βιβλιοπωλεῖο τῆς «Χρυσῆς Αὐγῆς» καὶ ἀποστέλλεται μὲ ἓνα τηλεφώνημα πρὸς κάθε ἐνδιαφερόμενο, πράγμα ποὺ δὲν συνηγορεῖ μὲ τὴν ἄποψη πὼς ἡ «Χ.Α.» ἔχει **ιδεολογικὰ μετατοπιστεῖ.**

Τὸ κίνημα τῆς «Χ.Α.» ὡστόσο, μετὰ τὴν εἰσοδὸ τοῦ στὸ ἑλληνικὸ Κοινοβούλιο, καταβάλλει προσπάθειες νὰ **ἀποστασιοποιηθεῖ** ἀπὸ τὴν ναζιστικὴ εἰκόνα. **Σ**ήμερα ὁ ὅρος «ἐθνικοσοσιαλισμὸς» δὲν χρησιμοποιεῖται ὡς αὐτοπροσδιοριστικὸς τῆς ταυτότητος τοῦ Κινήματος.

Σημαίνει ἄραγε αὐτὸ **ἀποστασιοποίηση** καὶ ἀπὸ τὴν ναζιστικὴ ἰδεολογία; **Ἄπ'** ὅ,τι φαίνεται, ὄχι. **Τὸ** παραδέχεται τὸ ἴδιο τὸ ἐντυπο τῆς Χ.Α. (6.4.2006):

«**Τὸ** γεγονὸς ὅτι τώρα χρησιμοποιοῦμε τοὺς ὅρους “ἐθνικισμός”, “λαϊκὸς ἐθνικισμὸς” καὶ “κοινωνικὸς ἐθνικισμὸς”, δὲν σημαίνει ὅτι ἀλλάξαμε ιδέες. **Ἄ**πλά, θεωροῦμε περισσότερο δόκιμο τὸ νὰ χρησιμοποιοῦμε τοὺς ὅρους αὐτούς, γιατί εἶναι γεγονὸς ὅτι ὁ ὅρος “ἐθνικοσοσιαλισμὸς” προκαλεῖ παρανοήσεις μετὰ ἀπὸ ἓναν ὠκεανὸ προπαγάνδας ἐξήντα ὀλόκληρων ἐτῶν» [σ. 157].

(Ἄς ἀναφερθεῖ ἐδῶ, δίκην προσωπικῆς μαρτυρίας, καὶ τὸ ἐξῆς: ὅσο συντάσσαμε τὸ παρὸν σημείωμα, ἀνατρέχαμε στὸ *ἴντερνετ*, πρὸς ἐπαλήθευση κάποιων τεκμηρίων τοῦ Δημήτρη Ψαρρά. **Ἐ**κεῖ, μέχρι τὴν Πέμπτη 24 Ἰανουαρίου 2013, στὸ «ἠλεκτρονικὸ βιβλιοπωλεῖο τῆς Χρυσῆς Αὐγῆς» [xabooks.blogspot.gr] διατίθονταν πρὸς πώληση, μεταξὺ ἄλλων, καὶ ὀμιλίες τοῦ Χίτλερ, καθὼς καὶ τὸ βιβλίο «Χίλια χρόνια Χίτλερ», τοῦ Λέοντα Ντεγκρέλ, διαβόητου σφαγέα τῶν Waffen SS. **Αἶ**φνης, τὸ Σάββατο 26 Ἰανουαρίου 2013, τὸ ἠλεκτρονικὸ βιβλιοπωλεῖο παύει νὰ εἶναι *blogspot* καὶ ἐνσωματώνεται στὴν ἰστοσελίδα τοῦ κόμματος. **Σ**τὶς προθῆκες τοῦ φιγουράρου καὶ πάλι τὰ ἐθνοφυλετικὰ καὶ ἐθνικοσοσιαλιστικὰ πονήματα τοῦ Ν. Μιχαλολιάκου. **Ὅ**μως, τὰ ἐξόφθαλμα ναζιστικὰ ἐγχειρίδια, μὲ τὴν μορφή τοῦ Χίτλερ στὸ ἐξώφυλλο, ὅπως περιέργως, ἀπουσιάζουν πλέον...).

Τὸ ἐνδεχόμενο **ιδεολογικῆς μετατόπισης** τὸ ἀποκλείουν καὶ ἓνα

σωρὸ ἄλλα σημειολογικὰ δεδομένα: τὸ τωρινὸ σῆμα τῆς ὀργάνωσης (αὐτὸ ποὺ ἀντικατέστησε τὴν μέχρι πρότινος «λυκοπαγίδα» τῶν SS), ὁ μαϊάνδρος, συνδέεται καὶ αὐτὸ μὲ τὴν ναζιστικὴ σβάστικα [σ. 323-324]: τὰ συνθήματα ποὺ κατὰ καιροὺς ξεστομίζουν τὰ στελέχη τοῦ κινήματος (γιὰ τὸ πῶς «ἀκονίζονται οἱ ξιφολόγχες στὰ πεζοδρόμια» καὶ τὸ «θὰ ξαναγυρίσουμε καὶ ἡ γῆ θὰ τρέμει») συνδέονται μὲ παροιμιώδεις ρήσεις τῆς ναζιστικῆς μυθολογίας [σ. 332-333]: ἡ συχνὴ χρῆση τοῦ διψήφιου ἀριθμοῦ 88 στὰ ἔντυπα τοῦ κινήματος – ὁ βουλευτὴς τῆς «X.A.» Ἀπόστολος Γκλέτσος, ὡς κιθαρίστας τοῦ συγκροτήματος Hellenic Stompers, φέρει τὸ καλλιτεχνικὸ ψευδώνυμο «Τόλης 88»– ἀποτελεῖ γιὰ τὴν διεθνῆ συμβολικὴ γλῶσσα τῶν νεοναζι ἀριθμητικὴ ἀποτύπωση τοῦ Heil Hitler (καθότι τὸ πρῶτο γράμμα τῶν δύο λέξεων τοῦ χαιρετισμοῦ, τὸ «H», εἶναι τὸ ὄγδοο γράμμα τοῦ γερμανικοῦ ἀλφαβήτου) [σ. 313].



Ἔτσι αὐτά, ἀλλὰ καὶ τόσα φωτογραφικὰ καὶ τηλεοπτικὰ στιγμιότυπα τῶν σύγχρονων ἡγετῶν καὶ βουλευτῶν τοῦ Κινήματος, ποὺ ἐμφανίζονται νὰ φοροῦν ναζιστικὰ σύμβολα ἢ νὰ τὰ ἔχουν σὰν στολίδια στὸ γραφεῖο τους ἢ ἀναρτημένα στοὺς τοίχους τους [σ. 326, 301 (βλ. καὶ τὴν παραπομπὴ στὸ ἴντερνετ τῆς ὑποσημείωσης 60)] καθιστοῦν αὐταπόδεικτο τὸ συμπέρασμα τοῦ Δημήτρη Ψαρρά: ἡ «X.A.» ἦταν καὶ παραμένει μιὰ πολιτικὴ κίνηση ναζιστικῆς ἰδιοσυγκρασίας [σ. 454].

* * *

ΠΑΛΗ ΤΡΙΤΗ: *«Εἶναι μύθος ἡ ἄποψη ὅτι ἡ ἰδεολογία τῆς Χρυσῆς Αὐγῆς ἀντίκειται στὸν Χριστιανισμό».*

Καὶ μόνο τὰ προαναφερθέντα τεκμήρια ἐπαρκοῦν γιὰ νὰ καταδειχθεῖ ἐκ προοιμίου ὡς πλάνη καὶ ὁ τρίτος αὐτὸς ἰσχυρισμός.

Ὅμως θὰ ἦταν παράλειψη νὰ μὴν ἐπικαλεστοῦμε (ἔστω ἐν μέρει) καὶ τὰ περαιτέρω ντοκουμέντα ποὺ ἀναφέρονται στὸ βιβλίο, μιᾶς καὶ κατὰ τὴν γνώμη μας παρουσιάζουν ἐνδιαφέρον.

Γιὰ τὴν ἰδεολογία τῆς «X.A.» ὁ Χριστιανισμὸς εἶναι τμῆμα τοῦ ἀπεχθοῦς Ἑβραϊσμοῦ. Ἀναφέρει ἡ «Διακήρυξη τῶν Ἰδεολογικῶν Ἀρχῶν» τους:

• **«Ὁ Ἰουδαιοχριστιανισμός... μὲ τὸ ἰσοπεδωτικὸ του μικρόβιο καὶ τὸ μεσσιανικὸ του κήρυγμα, ἐφθειρε καὶ ἀνέτρεψε τὶς παραδοσιακὰς δομὰς τῶν ἀρχαίων κοινωνιῶν... Ἔτσι αὐτὴ ἡ θρησκεία**



τῶν δούλων καὶ τῶν Ἑβραίων προσέλαβε τὶς διαστάσεις μιᾶς ὀριζόντιας ἐπιδημίας ποὺ σταδιακὰ πρόσβαλε ὅλους τοὺς λαοὺς τῆς Εὐρώπης, γιὰ νὰ καταστεῖ στὴ συνέχεια καὶ γιὰ πολλοὺς αἰῶνες τὸ δεσμοτῆριο τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Πολιτισμοῦ» [σ. 238].

Καὶ στὸ περιοδικό τους οἱ *χρυσανγίτες* δηλώνουν ἀπερίφραστα τὸ 1981:

● **«Εἴμαστε παγανιστὲς γιὰτὶ στὴ θέση τῶν ἡρώων καὶ τῶν φιλοσόφων μας δὲν θὰ μπορέσουμε ποτὲ νὰ βάλουμε προφῆτες σκοτεινοὺς καὶ βασιλιάδες αἰμοσταγεῖς ἐνὸς ἄξεστου νομαδικοῦ λαοῦ... Εἴμαστε ἐξτρεμιστὲς γιὰτὶ ἡ ἱστορία γράφεται ἀπὸ παράτολμους δημιουργοὺς μὲ μεταφυσικὲς παρορμήσεις καὶ ὄχι ἀπὸ φιλήσυχα ἀνθρωπάκια, ὑπηρετὲς τῆς Ἑβραϊκῆς σαπίλας»** [σ. 39].

Καὶ τὸ 2007:

● **«Τὸ μακροβιότερο Κίνημα τῶν Ἑλλήνων Ἐθνικιστῶν Χρυσὴ Αὐγὴ, οὐδέποτε στὰ 26 χρόνια τοῦ ιδεολογικοῦ της ἀγῶνος στάθηκε ἀρνητικὴ ἀπέναντι σὲ κάποιες προσπάθειες ποὺ παρατηροῦνται ἀπὸ ὀρισμένους συμπατριῶτες μας γιὰ τὴν ἀναβίωση τῆς Ἑλληνικῆς Πατρώας Θρησκείας. Τῆς πατροπαράδοτης δηλαδὴ εὐσέβειας τῶν Ἀρχαίων Προγόνων μας ποὺ σὲ ἐπίπεδο κοσμοθεωρητικὸ ἐξέφραζε ἕνα λαὸ φυλετικὰ ὁμοιογενῆ, μὲ ἰσχυρὴ πίστη στὰ ἰδανικὰ τῆς Ἐθνικῆς Κοινότητος»** [σ. 229].

Τὸ «ἄνοιγμα» ποὺ ἔχει κάνει στὴν Ὀρθοδοξία ἢ «Χ.Α.», ἀπὸ τὴν στιγμή ποὺ εἰσηλθε στὸ Κοινοβούλιο, ἔχει συγκεκριμένη ἐρμηνεία:

● **«Πιστεύουμε σὲ ἕναν Ἑλληνικὸ Χριστιανισμό...»,** γράφει ὁ Ν. Μιχαλολιάκος, **«Βλέπουμε στὴ γλυκιὰ μορφή τῆς Παναγίας-Στρατηγοῦ τὴν Παλλάδα-Ἀθηνᾶ, βλέπουμε στὴν ἐορτὴ τῶν Χριστουγέννων τὴν ἡμέρα τοῦ Ἀνίκητου Ἥλιου, στὴν ἡμέρα τῆς Ἀναστάσεως ὄχι τὸ ἑβραϊκὸ Πάσχα, ἀλλὰ τὰ ἀνθεστήρια»** [σ. 248].

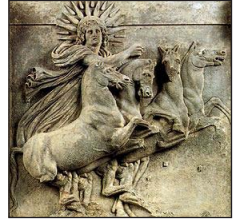
Τὸ «ἄνοιγμα» ἔχει ἐπίσης συγκεκριμένα πλαίσια (τὰ πλαίσια ποὺ ἔχει ἤδη θέσει στὴν ἱστορία ἢ ναζιστικὴ Γερμανία):

● **«Οφείλουμε νὰ θυμηθοῦμε τὴ στάση ποὺ κράτησε ἀπέναντι στὴ θρησκεία ἢ Ἐθνικοσοσιαλιστικὴ Γερμανία τοῦ Τρίτου Ράιχ... Λέγοντας οἱ Γερμανοὶ Ἐθνικοσοσιαλιστὲς ὅτι πιστεύουν σὲ ἕνα «θετικὸ χριστιανισμό» ἐννοοῦσαν ἀκριβῶς αὐτό: ὅτι ἡ θρησκεία**

εἶναι ἐπιθυμητή, ἐφόσον δὲν στέκεται ἐμπόδιο στὶς ἐθνικὲς καὶ φυλετικὲς ἐπιδιώξεις τοῦ Κράτους»,

ἀναφέρει τὸ περιοδικὸ ἔντυπο τῆς «Χ.Α.» [σ. 230].

Μὲ ἄλλα λόγια, γιὰ τὴν «Χ.Α.», ὁ χριστιανισμὸς εἶναι ἀνεκτός, ὑπὸ τὴν προϋπόθεση ὅτι θὰ ἀποκηρύξει τὸν πυρήνα τῆς Καινῆς Διαθήκης καὶ ὀλόκληρη τὴν Παλαιά...



Ἄς μᾶς ἐπιτραπεῖ στὸ σημεῖο αὐτὸ νὰ ἐκθέσουμε κάποια ἀκόμη *ντοκουμέντα* τοῦ βιβλίου τοῦ Δ.Ψ., ζητώντας ἐκ προοιμίου συγγνώμη ἀπὸ τοὺς εὐαίσθητους ἀναγνώστες, γιὰ κάποιες ὀλότελα ἀνάρμοστες ἐκφράσεις πὸν τὰ *ντοκουμέντα* αὐτὰ περιλαμβάνουν.

Ποῖημα τοῦ Νίκου Μιχαλολιάκου:

• **«Σιγὴ στὸ δάσος παγερὴ, ὀσμὴ ἐγκλήματος · / σύλληψις τῆς στιγμῆς καὶ ἀνθρωποθυσία. / Τραγόμορφος ἐπρόβαλε τοῦ Μύθου νοσταλγός, / Σατανικὰ ὑπέροχος, ὁ Μέγας Πάν. / Ὡρα τοῦ δειλινοῦ, τὸ σκότος ἀνατέλλει / καὶ οἱ ἐξόριστοι τῆς μέρας / οἱ ἔωσφόροι, οἱ ποιητὲς ξυπνοῦνε · ἡδονικὰ μὲ βλέμμα κόκκινο, θολὸ τυραγνισμένο / μιὰ κίτρινη Σελήνη ποὺ προβάλλει ἀντικρίζουν / καὶ τὰ στοιχεῖα τῆς νύχτας ξαναζοῦνε, / οἱ μονομάχοι, οἱ κρεμασμένοι καὶ οἱ συνωμότες. / Καὶ Αὐτὸς στὴ μέση τοῦ Ναοῦ, / στὸ κέντρο τῆς τεράστιας αἱμάτινης κηλίδας, / στὸ βᾶθρο τοῦ Βωμοῦ. / Τραγόμορφος, Σατανικὰ ὑπέροχος / τὴν ὥρα δοξάζει τῆς θυσίας, / τῶν εὐγενῶν ἐνστίκτων καὶ τῆς βίας, / Αὐτὸς ὁ Αἰώνιος Κυβερνήτης, ὁ Μέγας Πάν».**

Τὸ ποῖημα φέρει τὸν τίτλο «Ὁ Μέγας Πάν» καὶ ὅλως περιέργως θυμίζει τὸ διάσημο ἔργο «Ὑμνος στὸν Πάνα», τοῦ διαβόητου σατανιστῆ τοῦ 20οῦ αἰῶνα Ἄλιστερ Κρόουλι. Ἡ ὁμοιότης θὰ ἦταν σύμπτωση ἀπλή (ἔστω καὶ «διαβολικὴ»), ἂν ἡ ἀποκρυφιστικὴ ὀργάνωση τοῦ Ἄλιστερ Κρόουλι (τῆς ὁποίας μέλος, κατὰ τὴν διεθνῆ νεο-ναζιστικὴ παραφιλολογία ἦταν καὶ ὁ Ἀδόλφος Χίτλερ) δὲν ἔφερε τὸ ὄνομα «Ἐρμητικὸ Τάγμα τῆς Χρυσῆς Αὐγῆς» [σσ. 286-288 καὶ 276].

Σὲ μιὰ ἄλλη ποιητικὴ συλλογὴ (τοῦ Ὀδυσσέα Πατερᾶκη), ὁ Πρόλογος εἶναι γραμμένος ἀπὸ τὸν Νίκο Μιχαλολιάκο. **Σ**τὴν συλλογὴ αὐτὴ περιέχεται τὸ ἐξῆς στιχοῦργημα:

• **«Σκύψε· τὰ χέρια σου ἄπλωσε καὶ πάρε τὴν ψυχὴ μου · / σ' ἐσένα ἀνήκει, ὦ Σατανά, κι ἐδῶ καὶ μπρὸς καὶ πάντα, / γιὰ τὸ**

τόλμησα κι ἐγώ, τὸ πῶς νὰ τὸ ρωτήσω, / γίνεται νὰ ἴναι δίκαιος, ὁ δημιουργὸς τῆς πλάσης».

Ἡ ποιητικὴ συλλογὴ φέρει τὸν εὐγλωττο τίτλο «*Τὸ ἀστραφτερὸ σκοτάδι τοῦ Ἑωσφόρου*» καὶ στὸν Πρόλογο ἔχει γράψει γι' αὐτὴ ὁ Νίκος Μιχαλολιάκος:

• **«Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖο προσωπικῶς περισσότερο τιμῶ εἰς τὸ Ἀστραφτερὸ σκοτάδι τοῦ Ἑωσφόρου εἶναι ἡ Πνευματικὴ Τόλμη καὶ ἡ Ἰδεολογικὴ Συνέπεια. Ἡ Πνευματικὴ Τόλμη ἐνὸς νέου ἀνθρώπου νὰ μὴν ὑπολογίζει τὸν σκοταδισμόν εἴκοσι αἰῶνων καὶ νὰ τολμᾷ ἀναφορὰς εἰς τοὺς παλαιοὺς ἀπωλεσθέντας παραδείσους, οἱ ὁποῖοι συγχρόνως εἶναι καὶ οἱ μελλοντικοὶ κόσμοι τῶν ὀνείρων μας, τὰ ὁποῖα μὲ τὴν βούλησίν μας θὰ γίνουν πραγματικότης»** [σ. 289].

Ἡ βουλευτὴς καὶ μέλος τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς «Χ.Α.» Γιώργος Γερμένης (γνωστὸς καὶ μὲ τὸ ψευδώνυμο «Καιάδας»), παραβρέθηκε στὶς 8.9.2012 στὸ Πανηγύρι τῆς Παναγίας Παντοβασίλισσας στὴν Ραφήνα, ἐπικεφαλῆς κλιμακίου τῆς «Χ.Α.» (ἦταν τότε πὺ ἐγιναν καὶ τὰ ἐπεισόδια μὲ τοὺς μικροπωλητές).

Ἡ δήλωση πὺ ἔκανε στὶς τηλεοπτικὲς κάμερες κρίθηκε εὐσεβής: **«Ἦρθαμε κι ἐμεῖς νὰ τιμήσουμε τὴν Παναγία»**, εἶπε. **Ἐν** τούτοις, ἡ ἄλλη ιδιότητα καὶ δράση τοῦ ἐν λόγω βουλευτῆ θέτει ἐν ἀμφιβόλῳ τὴν εἰλικρίνεια τῆς τηλεοπτικῆς δήλωσης: ὁ Γιώργος Γερμένης εἶναι μέλος τοῦ ἑλληνο-νορβηγικοῦ συγκροτήματος Naer Mataron (black metal ὀνομάζεται ἡ μουσικὴ πὺ παίζουν) καὶ ἔνα ἀπὸ τὰ τραγούδια του ἀναφέρει ἐνδεικτικὰ:

• **«... Γιὰ μισὸ ἑκατομμύρια χρόνια ὁ Θεὸς καθότανε / καὶ ἔβλεπε τὸν ἔνα νὰ βγάζει τὸ μάτι τοῦ ἀλλουνοῦ / Καὶ μόνο τότε εἶχε τὴ λαμπρὴ ιδέα / νὰ στείλει τὸν μπάσταρδο γιό του, τὸν γαμ_ _ _ _ Ἰησοῦ Χριστό / Ἀλλὰ τώρα θριαμβεῦει ὁ Διάβολος / Ἐ ἀφήσουμε τὴν ἐκκλησίαν νὰ σαπίσει / καὶ θὰ σφάζουμε στὴν ἀγία τράπεζάν τους τοὺς ἡλίθιους...»** [σσ. 305-307, τὰ ἀποσιωπητικὰ τοῦ Β.Ἀ.].

* * *

ΠΑΛΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ: «*Ἡ Χ.Α. δὲν εἶναι τίποτα ἄλλο ἀπὸ ἕνα ἀπλὸ κόμμα ἐντὸς τῶν πλαισίων τῆς δημοκρατικῆς διαδικασίας, τὴν ὁποῖαν καὶ σέβεται*».

Ἄν θὰ κουράσουμε ἄλλο τὸν ἀναγνώστη. **Ἡ** ὅσα προηγήθηκαν καταδεικνύουν τὸ ἄτοπο καὶ τοῦ τέταρτου ἰσχυρισμοῦ. **Σ**τὸ βιβλίον τοῦ Δ.Ψ. ὑπάρχουν ἀρκετὲς ἀποδείξεις γιὰ τὴν δυσανεξία τῆς «Χ.Α.» ἀπέναντι στὴν Δημοκρατία.

Θὰ ἀναφέρω ἐνδεικτικὰ ἓνα μόνο τεκμήριο. **Σ**ὲ ἓνα ἐσωτερικὸ ἐγγραφο τοῦ Κινήματος, μὲ τὸν τίτλο «Χρυσὴ Αὐγὴ, Καταστατικὸ», ἀναφέρονται τὰ ἐξῆς εὐγλωττα:

• **«Γιὰ μᾶς τοὺς Ἑλληνας ἐθνικοσοσιαλιστὲς δὲν ὑπῆρξε ποτὲ κανένα δῆλημα, ὁ δημοκρατικὸς τρόπος διακυβερνήσεως, ὁ βασιζόμενος στὴν τυχάρπαστη πλειοψηφία τῶν πολλῶν, δὲν εἶχε θέση στὸ κίνημά μας»** [σ. 60].

Γιατί ἄραγε τότε ἡ «Χ.Α.» συμμετέχει στὴν δημοκρατικὴ διαδικασία καὶ στὶς ἐκλογές; **Κ**ατόπιν ὄλων τῶν ἀνωτέρω, ἡ ἀπάντηση δὲν θὰ πρέπει, κατὰ τὴν γνώμη μας, νὰ ἡχεῖ καὶ τόσο ἀπρόσμενη: **Ἀ**κολουθεῖται, καὶ ἐπ' αὐτοῦ, τὸ παράδειγμα τοῦ Χίτλερ. **Σ**ταδιακὴ προπαγάνδα καὶ συστηματικὴ διάβρωση τοῦ πολιτεύματος ἔσωθεν.

Ἀναφέρει σὲ κάποια ὀμιλία του ὁ κοινοβουλευτικὸς ἐκπρόσωπος τοῦ κόμματος, Ἡλίας Κασιδιάρης:

• **«Καὶ ἀναμένουμε τὴ στιγμή τῆς μεγάλης ἀντεπίθεσης, βαδίζοντας στὰ χνάρια τῆς ἀρχαίας κρυπτείας, πού ἐπληττε ἀθόρυβα μέσα στὸ ἀπόλυτο σκότος καὶ τὴ σιωπὴ τοὺς ἐσωτερικοὺς ἐχθροὺς τῆς πόλεως»** [σ. 256].

Τί εἶναι ἀρχαία *κρυπτεία*; **Ἐ**να ἀπάνθρωπο σπαρτιατικὸ ἔθιμο, σύμφωνα μὲ τὸ ὁποῖο οἱ νέοι τῆς πόλης ἔπρεπε νὰ σφάζουν τὴν νύχτα ὅσους περισσότερους εἰλωτες μποροῦσαν, ἔχοντας ἐξασφαλισμένη τὴν ἀτιμωρησία [σ. 257].

Καὶ τὸ περιοδικὸ τῆς «Χ.Α.» γράφει γιὰ τὶς ἐκλογές τοῦ 1996:

• **«Ὅταν θὰ ἔλθει ἡ ὥρα νὰ ξεδιπλωθοῦν οἱ σημαίες στὸ ἐκτυφλωτικὸ φῶς τοῦ Ἥλιου, ἢ θὰ εἶστε μαζί μας ἢ θὰ εἶστε ἐναντίον μας! Οἱ ἀγῶνες θὰ γίνονται στὸ πεζοδρόμιο καὶ ὄχι στὶς τηλεοράσεις! Καὶ τὸ αἷμα θὰ εἶναι ἀληθινό...»** [σ. 346].

* * *

Μακρόνουμε κάπως τὸν λόγο, ἀλλ' ἐντούτοις ἡ δική μας ἐκθεση, σὲ σύγκριση μὲ τὰ ἐκτενῆ *ντοκουμέντα* πού προσφέρει ὁ Δημήτρης Ψαρρὰς στὸ βιβλίο του, εἶναι πολὺ μικρὴ.

Καὶ ἄς μᾶς ἐπιτραπεῖ νὰ ποῦμε ὅτι ἡ ἀξία τοῦ βιβλίου ἐγκοινοῦται κυρίως σ' αὐτὰ καθαυτὰ τὰ *ντοκουμέντα*, ὄχι στὶς προσωπικὲς κρίσεις, ἀπόψεις ἢ ἐκτιμήσεις κάποιου. **Ἀ**π' ὅσο γνωρίζουμε, τὰ *ντοκουμέντα* πού προσκομίζει ὁ Δημήτρης Ψαρρὰς δὲν ἔχουν στασιαστεῖ μέχρι στιγμῆς ἀπὸ τὴ «Χ.Α.».

Στὴ «*Μαύρη Βίβλο τῆς Χρυσῆς Αὐγῆς*» ὁ ἀναγνώστης συναντᾷ

τὴν καταγραφὴ μιᾶς πολυετοῦς μελέτης τοῦ συγκεκριμένου πολιτικοῦ μορφώματος.

Κατὰ τοῦτο, εἶναι ἓνα πολιτικὸ βιβλίον.

**Καὶ ἂν ἐπιλέξαμε νὰ τὸ παρουσιάσου-
με εἶναι, ὄχι διότι ἐπιθυμοῦμε νὰ ἀνα-
μειχοῦμε τάχα σὲ πολιτικὲς ἢ κομματικὲς ἀντιπαραθέσεις ἀρι-
στερᾶς-δεξιᾶς (στὸ βιβλίον ὑπάρχουν καὶ τέτοιες ἀποχρώσεις),
ἀλλὰ διότι κάποιες δημόσιες δηλώσεις καὶ ἐνέργειες ἱεραρχῶν
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀνέδειξαν ἓνα μείζον ἔλλειμμα πο-
λιτικῆς ἐνημέρωσης καὶ παραπληροφόρησης στὸν χριστιανικὸ
χώρο, ὅσον ἀφορᾷ στὰ ἴχνη τοῦ ναζισμοῦ καὶ τοῦ παγανισμοῦ
στὴν χώρα μας.**

**Γιὰ τὴν θεραπεία αὐτοῦ τοῦ ἐλλείμματος ἰδιαιτέρως χρήσιμο
μπορεῖ νὰ ἀναδειχθεῖ καὶ τὸ ἐν λόγῳ βιβλίον.**



(*) Περιοδ. «Σύναξη», ἀριθμ. 125/Α'-Γ' 2013. Τοῦ Βασιλείου Ἀργυριάδου. ●
Ἐπιμέλ. ἡμετ.

